REGISTRVM.

✝ A B C D E F G H.

Omnia ſunt folia.

Digitized by Google

Digitized by Google

CANONES QVINTAE

Dec. 83. 5. Cong. *Congregationis Generalis, au-ctoritate eiuſdem confecti.*

Dec. 41. CONGREGATIO vehementer omnibus commendat exactiſſimam illius grauiſſimæ Conſtitutionis obſeruationem, tanquàm ad maiorem ędificationem, & paupertatis noſtræ ſynceritatem ac puritatem retinendam perneceſſariam, quæ habetur Exam. c. j. §. 3. & P. 6. c. 2. §. 7. ne pro miniſterijs Societatis, ſtipendium, uel eleemoſyna ulla in compenſationem admitti poſſit. ac omnino prohibet, ne ullus Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis in ea diſpenſet. Circa Exa. c. 1. §. 3. & circa Cõſt. p. 6. c. 2. §. 7.

Dec. 16. 2. Promiſſio illa ingrediendi Societatem, quæ in formula uotorum ſimplicium Scholaſticorum habetùr, Votùm eſt peculiare à tribus alijs diſtinctum, quo quis ſe obligat ad acceptandum gradum Profeſſorum, uel Coadiutorum formatorum, prout Præpo- Exa. c. 1. §. 10. & c. 7. §. 1. P. 5. c. 4. lit. E. & P. 4. c. 3. §. 3.

ſito ad maius Dei obſequium fore videbitur.

Dec. 68. 3. Quoniam Societatis miniſteria eo maiori cum fructu in communi animarum ſalute procuranda exercentur, quo Noſtri longius abſunt ab ijs hominum conditionibus, quæ alijs offendiculo eſſe poſſunt; nullus omnino ex iis, qui ex Hebræorum, aut Saracenorum genere deſcendunt, deinceps in Societatem admittatur. Quòd ſi eorum quiſpiam errore aliquo admiſſus fuerit, cum primùm de hoc impedimento conſtiterit, quocunq; tempore ante profesſionem detegatur, admonito prius Præpoſito Generali, et expectato eius reſponſo, dimittatur. De qua re omnes ante admisſionem perſpicuè admonendi erunt. Hoc autem decretum indiſpenſabilis impedimenti uim obtineat, ita, ut nullus omnino Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis in eo diſpenſare posſit. Exa. c. 3. §. 2.

Dec. 29. 4. Nemo deinceps iure Maioratus gaudens in Hiſpania, niſi habita facultate R. P. Præpoſiti Generalis, in Societatem recipiatur: & is ſit ijs donis ornatus, vt ſpem magnam præbeat, ſe poſt biennium probationis fore talem Exa. c. 4. §. 2.

CANONES QVINTAE

Dec.83. 5.Cong.

Congregationis Generalis, auctoritate eiuſdem confecti.

Dec.41. CONGREGATIO vehementer omnibus commendat exactiſſimam illius grauiſſimæ Conſtitutionis obſeruationem, tanquàm ad maiorem ędificationem,& paupertatis noſtræ ſynceritatem ac puritatem retinendam perneceſſariam, quæ habetur Exam. c.1.§.3.& P.6.c.2.§.7. ne pro miniſterijs Societatis, ſtipendium, uel eleemoſyna ulla in compenſationem admitti poſſit. ac omnino prohibet, ne ullus Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis in ea diſpenſet. Circa Exa.c.1. §.3.&circa Cōſt. p.6.c.2. §.7.

Dec.16. 2. Promiſſio illa ingrediendi Societatem, quæ in formula uotorum ſimplicium Scholaſticorum habetùr, Votum eſt peculiare à tribus alijs diſtinctum,quo quis ſe obligat ad acceptandum gradum Profeſſorum, uel Coadiutorum formatorum, prout Præpo- Exa.c.1. §.10. & c.7. §.1. P.5.c.4. lit. E.& P.4.c.3. §.3.

ſito ad maius Dei obſequium fore videbitur.

Dec.68. 3. Quoniam Societatis miniſteria eo maiori cum fructu in communi animarum ſalute procuranda exercentur, quo Noſtri longius abſunt ab ijs hominum conditionibus, quæ alijs offendiculo eſſe poſſunt: nullus omnino ex iis, qui ex Hebræorum, aut Saracenorum genere deſcendunt, deinceps in Societatem admittatur. Quòd ſi eorum quiſpiam errore aliquo admiſſus fuerit, cum primùm de hoc impedimento conſtiterit, quocunq; tempore ante profesſionem detegatur, admonito prius Præpoſito Generali, et expectato eius reſponſo, dimittatur. De qua re omnes ante admisſionem perſpicuè admonendi erunt. Hoc autem decretum indiſpenſabilis impedimenti uim obtineat, ita, ut nullus omnino Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis in eo diſpenſare posſit. Exa.c.3. §.2.

Dec.29. 4. Nemo deinceps iure Maioratus gaudens in Hiſpania, niſi habita facultate R. P. Præpoſiti Generalis, in Societatem recipiatur: & is ſit ijs donis ornatus, vt ſpem magnam præbeat, ſe poſt biennium probationis fore talem Exa.c.4. §.2.

lem, qualem noſtræ Conſtitutiones re quirunt, ut ad profesſionem trium uo torum admitti queat. Ad profesſionem autem intelligatur admittendus, niſi qualitas Maioratus eiuſmodi fuerit, ut promotio ad ſacrum Ordinem firmitati illius abdicationis ſatis ſit: tunc enim non profesſio, ſed ordinatio procuranda erit.

Dec. 30. 5. Noſtri, qui ante ingreſſum in Societatem Eccleſiaſtica beneficia quæcunque obtinent, finito probationis biẽnio, priuſquam uota ſimplicia Scholaſticorũ emittant, omnino reſignent, non obſtante can. 1. primæ Cong. Exa. ca. 4. §. 5.

Dec. 17. & 66. 6. Loca quædam Conſtitutionum circa noſtros dimittendos, quæ videntur inter ſe pugnare, hac ratione ſunt interpretanda & concilianda, ut cap. 7. Exam. §. 2. non loquatur de omnibus, ſed de eo, qui habet maiorem propenſionem ad ſtudia, quàm par eſt, iuxta decr. 78. quartæ Congreg. Locus autem P. 2. c. 2. B. intelligatur de eo, qui in ægritudinem incidit in quocunque obſequio Societatis, poſtquàm emiſit uota biennio exacto: is enim dimitti non poteſt, niſi ipſe contentus eſſet. Nam ſi hoc accidat in Nouitiatu, dimitti poſſet, ex §. 3. eiuſdem cap. 2. Exa. c. 7. §. 2. & P. 2. c. 2. lit. B. P. 4. c. 6. §. 15. lit. N.

etiamſi in ordinariis laboribus Societatis in morbum incidiſſet. Conſtitutio autem P. 4. c. 6. §. 15. N. ſic intelligatur, ut qui in Scholaſticum admiſſus fuiſſet, ſi emiſsis uotis poſt biennium, inueniatur ineptus ad ſtudia, & ad alia domeſtica miniſteria, posſit in rigore è Societate dimitti: quia adhuc in probatione eſt ad ulteriores gradus, eoque magis, ſi illa inutilitas eſſet cum aliqua culpa voluntatis coniuncta. Ex æquitate tamen, ſi nulla ſit culpa, conſulatur Præpoſitus Generalis, ut dicit Conſtitutio.

Dec. 21. 66. & 75. 7. Verba illa Conſt. P. 3. c. 1. §. 7. (Doceãtur omnes, quod nulla re tanquàm propria uti debent) ſic intelligenda ſunt, ut qui vtitur rebus ſuis quacunque ratione illis vtatur tanquam proprijs, vel (poſt emiſſa tria uota ſubſtantialia) ea diſtribuit, vel ijs ſe abdicat ſine Superioris facultate, faciat contra uotum paupertatis. P. 3. c. 1. §. 7.

Dec. 36. & 87. 8. Nullum Collegium deinceps admittatur, in quo litteræ humaniores doceantur, niſi ea fundatione dotatum ſit, ut triginta ſaltem ex Noſtris in eo ali posſint. Quod ſi præterea tres Philoſophiæ curſus addi Fundatores uelint, eiuſmodi ſit, vt ex proprijs P. 4. c. 2. & 7. §. 1. lit. B.

reduitibus

lem, qualem noſtræ Conſtitutiones requirunt, ut ad profesſionem trium uotorum admitti queat. Ad profesſionem autem intelligatur admittendus, niſi qualitas Maioratus eiuſmodi fuerit, ut promotio ad ſacrum Ordinem firmitati illius abdicationis ſatis ſit: tunc enim non profesſio, ſed ordinatio procuranda erit.

Dec. 30. 5. Noſtri, qui ante ingreſſum in Societatem Eccleſiaſtica beneficia quæcunque obtinent, finito probationis biēnio, priuſquam uota ſimplicia Scholaſticorū emittant, omnino reſignent, non obſtante can. 1. primæ Cong. Exa. ca. 4. §. 5.

Dec. 17. & 66. 6. Loca quædam Conſtitutionum circa noſtros dimittendos, quæ videntur inter ſe pugnare, hac ratione ſunt interpretanda & conciliãda, ut cap. 7. Exam. §. 2. non loquatur de omnibus, ſed de eo, qui habet maiorem propenſionem ad ſtudia, quàm par eſt, iuxta decr. 78. quartæ Congreg. Locus autem P. 2. c. 2. B. intelligatur de eo, qui in ægritudinem incidit in quocunque obſequio Societatis, poſtquàm emiſit uota biennio exacto: is enim dimitti non poteſt, niſi ipſe contentus eſſet. Nam ſi hoc accidat in Nouitiatu, dimitti poſſet, ex §. 3. eiuſdem cap. 2. Exa. c. 2. §. 1. & P. 2. c. 2. lit. B. P. 4. c. 6. §. 15. lit. N.

etiamſi in ordinariis laboribus Societatis in morbum incidiſſet. Conſtitutio autem P. 4. c. 6. §. 15. N. ſic intelligatur, ut qui in Scholaſticum admiſſus fuiſſet, ſi emiſsis uotis poſt biennium, inueniatur ineptus ad ſtudia, & ad alia domeſtica miniſteria, poſsit in rigore è Societate dimitti: quia adhuc in probatione eſt ad ulteriores gradus, eoque magis, ſi illa inutilitas eſſet cum aliqua culpa voluntatis coniuncta. Ex æquitate tamen, ſi nulla ſit culpa, conſulatur Præpoſitus Generalis, ut dicit Conſtitutio.

Dec. 21. 66. & 75. 7. Verba illa Conſt. P. 3. c. 1. §. 7. (Doceãtur omnes, quod nulla re tanquam propria uti debent) ſic intelligenda ſunt, ut qui vtitur rebus ſuis quacunque ratione illis vtatur tanquam proprijs, vel (poſt emiſſa tria uota ſubſtantialia) ea diſtribuit, vel ijs ſe abdicat ſine Superioris facultate, faciat contra uotum paupertatis. P. 3. c. 1. §. 7.

Dec. 36. & 87. 8. Nullum Collegium deinceps admittatur, in quo litteræ humaniores doceantur, niſi ea fundatione dotatum ſit, ut triginta ſaltem ex Noſtris in eo ali poſsint. Quod ſi præterea tres Philoſophiæ curſus addi Fundatores uelint, eiuſmodi ſit, vt ex proprijs P. 4. c. 2. & 7. §. 1. lit. B.

redditibus

redditibus ſaltem ſexaginta ſuſtentari queant. Vbi vero Societas alicuius Vniuerſitatis, aut generalis ſtudij curam ſuſciperet, ac ſupradictis Scholaſticam Theologiam, & Sacram ſcripturam adiungeret, ita commode proſpectum eſſe debebit, vt ad minimum centum è noſtris nutrire ualeat, ut plenius in formula explicatur. Excipiuntur tamen Indicæ, & Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil certi præſcriptum fuit. Et nihilominus circa multiplicationem Collegiorum Congregatio commendat R. P. Præpoſito quod decreto 11. ſecundæ Congr. & 30. tertiæ Cong. generalis continetur.

Dec. 55. & 72. 9. Sequantur noſtri Doctores in ſcholaſtica Theologia doctrinam D. Thomæ, iuxta praxim in libro De ratione ſtudiorum ponendam, & à P. Præpoſito Generali explicandam. Neque deinceps ad Cathedras Theologicas promoueantur, niſi qui D. Thomæ doctrinæ benè affecti fuerint: ab ea vero alieni à docendi munere repellantur. P. 4. cap. 14. §. 1.

Dec. 23. 24. & 80 10. Nullo caſu exerceri liceat facultatem diſpenſandi in contrahendo biennij ſpatio ad hoc, ut quiſpiam ante P. 5. c. 1. lit. C.

expletum bienniũ cenſeatur verus Religioſus, & Scholaſticus approbatus per emiſſa uota ſimplicia Scholaſticorum Societatis. Nec hoc repugnat declarationi Conſt. P.5. c. 1.C. quandoquidem ut facultas illa diſpenſandi, quæ in ea conceſſa eſt, posſit aliquando effectum habere; ſatis eſt, ſi exerceatur in contrahendo tempore biennij ad profesſionem in caſu alique emittendam.

Dec.50. 11. Cum nullum in Conſtitutionibus certum tempus promouendi Noſtros ad gradus Societatis fixos præfixum ſit, aut etiam illis integris præfigi poſſet; cum ex illis nihil aliud habeatur, quàm præſcribi ea, quæ promotionem ad illos gradus præcedere oporteat; terminum uero ad illos promouendi nullum alium eſſe, quàm ſufficientiam promouendorum, pro qualitate eiuſdem gradus, in Chriſtianæ uitæ puritate, ac ſelecta doctrina ſatis cognitam, & diuturnis, ac diligentisſimis probationibus exploratam, cum omnium ædificatione, & ſatisfactione; ac denique non niſi cum Societati, uel eius Præpoſito Generali, in cuius manu proprii cuiuſque gradus iudicium noſtri forma Inſtituti, P.5.c.2. §.1.Exa. c.1.§. 8; & 12. & c.4.§.16. & 41. & P.10.§.7

& Apoſtolicæ Conſtitutiones eſſe uoluerunt, fuerit ab eis plenè ſatisfactũ. Congregatio inhærens decreto 13. quartæ Congregationis, quod denuo confirmat, ſtatuit nullum certum tempus prædictis gradibus conferendis præfiniendum eſſe, aut quicquam in Conſtitutionibus in hac parte innouandum: cum & noſtri Inſtituti ſubſtantialibus hoc plane repugnet, & grauisſima ad illud labefactandum incommoda ex eiuſmodi determinatione neceſſario ſecutura eſſent.

Dec. 63. & 101. 12. Vt ab omni ſpecie mali abſtineatur, & querelis etiam ex falſis ſuſpicionibus prouenientibus, quoad fieri poterit, occurratur, præcipitur Noſtris omnibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & ſub pœna inhabilitatis ad quæuis officia, & dignitates, ſeu prælationes, uociſque tam actiuæ, quam pasſiuæ priuationis, ne quiſpiam publicis, & ſecularibus Principũ negotijs, quæ ad rationem ſtatus (ut uocant) pertinent ulla ratione ſe immiſcere, nec etiam quantumuis per quoſcunq; requiſitus, aut rogatus eiuſmodi res politicas tractandi curam ſuſcipere audeat, uel præſumat. Idque ſerio commendatur Superioribus, ne permit- P. 6. c. 3. S. 7.

tant

tant Noſtros ijs rebus ullo modo implicari: & ſi quos ad eas propenſos animaduerterent, eos loco mutandos quamprimum procurent, ſi alicubi ſit occaſio, uel periculum ſe eiuſmodi implicationibus irretiendi.

Dec. 64. & 102. 13. Diligentisſime cauendum eſt; ne Noſtri cum detrimēto ſpiritualis boni, & religioſæ diſciplinæ, ſeſe in familiaritatem Principum inſinuent: nec aliis negotiis ſecularibus licet rerum particularium ad cōſanguineos, amicos, uel quoſuis alios pertinentibus occupentur (niſi forte interdum iudicio Superiorum charitas aliud ſuaderet) vt a negotiis huiuſmodi tanquam a nobis alienis abſtinentes, intra noſtri Inſtituti limites proximos noſtros iuuare conemur. Quapropter Cōgregatio accurate cōmendat R. P. Generali, ut pro ſua prudentia ea remedia adhibeat quæ Noſtros iuuent, ut ſecundum noſtri Inſtituti rationem cum Principibus uiris agant: & in hoc errantes Noſtros, præſertim ſi Superiores ſint; necnon & qui per negotiationes, & intercesſiones externorum aliquid a Superioribus obtinere procurant, ijs pœnis corrigat, quas ad delinquentium emendationem, & aliorum P. 6. c. 3. S. 7. P. 7. c. 2. k.

exem-

exemplum in Domino conuenire iudicauerit.

Dec.61. 14. Cum Miſsiones ex præcipuis noſtræ Societatis functionibus ſint, & Profeſſorum propriæ, Congregatio obnixè R.P. Præpoſito Generali commendat executionem, & praxim ſaluberrimi huius miniſterij ad ædificationem, & fructum animarum maiori cum diligentia poſthac in Societate exerceri, & ut apti & ſelecti mittantur operarij. P.7.c.1. 2.& 3.& P. 4. in proe lit. A.

Dec.44. 15. Prouincialibus Congregationibus nulla alia poteſtas concedēda eſt, præter eam, quam habent in formula Congregationis prouincialis in quarta Congregatione generali confecta, & approbata. P.8 c.3. S.1.& c. 5.S.3.

Dec.51. 76.& 103 16. Decreuit Congregatio numerum congregandorum in Congregatione prouinciali hoc modo contrahendum eſſe, ut pro eligendo Procuratore conuenturi, quadrageſimum numerum nō excedant; nec quinquagenariū, quando ad conuentum generalem conuocatur Prouincialis Congregatio. Et in vtroque caſu duæ tertiæ congregatorum partes ſint Profeſsi; ita ut præter Prouincialem, & Superiores omnes locales, & Procuratorem prouinciæ P.8.c.3.

uinciæ, uel maximi Collegij, conueniant tot Profeſſi antiquiores illius prouinciæ, quot ad præfixum numerum explendum ſufficiant. Quod ſi contigerit numerum Superiorum, qui profeſſi non ſint, ita excreſcere, ut tertiam ſuffragiorum partem ſuperent, tunc tot Profeſſi addantur, ſeruato antiquitatis ordine, quouſque duas tertias partes, ut dictum eſt, conficiant, etiamſi hoc modo præfixus numerus excederetur. Rectores tamen Seminariorum quorumcunque in Congregatione locum non habeant.

Dec.60. & 74. 17. Subſtantialia noſtri inſtituti ea in primis ſunt, quæ in formula, ſeu regula Societatis Iulio III. ſummo Pontifici propoſita, & ab eo, aliiſque eius Succeſſoribus confirmata continentur: Deinde ea ſine quibus illa, aut nullo modo, aut uix conſtare poſſunt, cuiuſmodi ſunt. Eſſe aliqua impedimenta eſſentialia in admittendo. Non eſſe neceſſarium, ut in dimittendis forma iudicialis ſeruetur. Reddendam eſſe Superiori conſcientiæ rationem. Contentum eſſe debere vnumquemque, ut omnia, quæ in eo notata fuerint, per quemuis, qui extra confeſſionem ea acceperit, Superioribus manifeſtentur P.8.c.7. & 1. Cōgre.& 2. dec.2.& 2.Cong. dec.9. in for. Cō. gener.S. 66.&68.

feſtentur

exemplum in Domino conuenire iudicauerit.

Dec.61. 14. Cum Miſsiones ex præcipuis noſtræ Societatis functionibus ſint, & Profeſſorum propriæ, Congregatio obnixè R.P. Præpoſito Generali commendat executionem, & praxim ſaluberrimi huius miniſterij ad ædificationem, & fructum animarum maiori cum diligentia poſthac in Societate exerceri, & ut apti & ſelecti mittantur operarij. P.7.c.1. 2.& 3.& P. 4. in proe lit. A.

Dec.44. 15. Prouincialibus Congregationibus nulla alia poteſtas concedēda eſt, præter eam, quam habent in formula Congregationis prouincialis in quarta Congregatione generali confecta, & approbata. P.8.c.3. S.1.& c. 5.S.3.

Dec.51. 76.& 103 16. Decreuit Congregatio numerum congregandorum in Congregatione prouinciali hoc modo contrahendum eſſe, ut pro eligendo Procuratore conuenturi, quadrageſimum numerum nō excedant; nec quinquagenariū, quando ad conuentum generalem conuocatur Prouincialis Congregatio. Et in vtroque caſu duæ tertiæ congregatorum partes ſint Profeſsi; ita ut præter Prouincialem, & Superiores omnes locales, & Procuratorem prouinciæ P.8.c.3.

uinciæ, uel maximi Collegij, conueniant tot Profeſſi antiquiores illius prouinciæ, quot ad præfixum numerum explendum ſufficiant. Quod ſi contigerit numerum Superiorum, qui profeſſi non ſint, ita excreſcere, ut tertiam ſuffragiorum partem ſuperent, tunc tot Profeſſi addantur, ſeruato antiquitatis ordine, quouſque duas tertias partes, ut dictum eſt, conficiant, etiamſi hoc modo præfixus numerus excederetur. Rectores tamen Seminariorum quorumcunque in Congregatione locum non habeant.

Dec. 60. & 74. 17. Subſtantialia noſtri inſtituti ea in primis ſunt, quæ in formula, ſeu regula Societatis Iulio III. ſummo Pontifici propoſita, & ab eo, aliiſque eius Succeſſoribus confirmata continentur: Deinde ea ſine quibus illa, aut nullo modo, aut uix conſtare poſſunt, cuiuſmodi ſunt. Eſſe aliqua impedimenta eſſentialia in admittendo. Non eſſe neceſſarium, ut in dimittendis forma iudicialis ſeruetur. Reddendam eſſe Superiori conſcientiæ rationem. Contentum eſſe debere vnumquemque, ut omnia, quæ in eo notata fuerint, per quemuis, qui extra confeſſionem ea acceperit, Superioribus manifeſtentur P.8.c.7. & 1. Cõgre. & 2. dec. 2. & 2. Cong. dec. 9. in for. Cõ. gener. S. 66. & 68.

feſtentur. Paratos eſſe debere omnes, ut ſe inuicem manifeſtent debito cum amore & caritate; Et alia ſimilia.

Dec.34. 18. Quod in can. 32. primæ Congreg. ſtatuitur, non licere Generali Præpoſito mutare Officiales, qui ab ipſo creantur, uſque ad diſſolutionem Congregationis; abſolute de omni Congregatione generali, quibuſcunque in caſibus congregata, intelligendum eſt. P.9.c.3. §.3.14. & 15.

Dec.27. 19. Aſſiſtentes Præpoſiti Generalis ſuffragium habeant deciſiuum in ijs omnibus, in quibus illud habent Prouinciales extra Congregationem generalem. P.9.c.5. §.3.& c. 6.§.10.

Dec.70. 20. In uirtute ſanctæ obedientiæ præcipitur omnibus qui reſciuerint, aut deprehenderint quoſcunque machinari aliquid, aut machinatos fuiſſe contra Inſtitutum Societatis, ut quam primum poterunt, Præpoſito Generali tam auctores, quam uere complices fideliter deferant, ut ille pro ſuo officio, & Congregationis generalis uoluntate eos debitis pœnis afficiat, & a Societate dimittat. P.x.cõſt.

Digitized by Google

feſtentur. Paratos eſſe debere omnes, ut ſe inuicem manifeſtent debito cum amore & caritate; Et alia ſimilia.

Dec.34. 18. Quod in can. 32. primæ Congreg. ſtatuitur, non licere Generali Præpoſito mutare Officiales, qui ab ipſo creantur, uſque ad diſſolutionem Congregationis; abſolute de omni Congregatione generali, quibuſcunque in caſibus congregata, intelligendum eſt. P.9.c.3. §.3.14. & 15.

Dec.27. 19. Aſſiſtentes Præpoſiti Generalis ſuffragium habeant deciſiuum in ijs omnibus, in quibus illud habent Prouinciales extra Congregationem generalem. P.9.c.5. §.3.& c. 6.§.10.

Dec.70. 20. In virtute ſanctæ obedientiæ præcipitur omnibus qui reſciuerint, aut deprehenderint quoſcunque machinari aliquid, aut machinatos fuiſſe contra Inſtitutum Societatis, ut quam primum poterunt, Præpoſito Generali tam auctores, quam uere complices fideliter deferant, ut ille pro ſuo officio, & Congregationis generalis uoluntate eos debitis pœnis afficiat, & a Societate dimittat. P.x.cõſt.

Digitized by Google